

leden / január 2019

Noviny z rodiny

132. číslo členského bulletinu Ligy pár páru

Život je kúsok času, ktorý bol daný našej slobode, aby sme sa naučili milovať

Jozef Predáč

Milí priatelia,

začali sme ďalší kalendárny rok. Keď som sa zamýšľal nad úvodníkom pre toto prvé číslo nášho bulletinu v roku 2019, mám pocit, že ani nie tak dávno som dopísal ten minuloročný o inšpirujúcej šálke kávy. Mimovoľne mi prebehla hlavou myšlienka abbé Pierra, ktorej časť som nakoniec použil ako nadpis: „Život je kúsok času, ktorý bol daný našej slobode, aby sme sa naučili milovať, a tak sa pripravili na stretnutie s večnou LÁSKOU.“

Máme ďalších (možno) 365 dní tohto roka, aby sme sa učili milovať, prijímať lásku, byť za ňu vďační a štedro ju dávali ďalej. Stále sa presviedčam o tom, že manželstvo je optimálnym priestorom na toto vzdelávanie, a zároveň mi cez moju manželku nastavuje zrkadlo, aby som videl, ako sa mi darí alebo nedarí.

Spokojné manželstvo nie je samozrejmosťou, ale výsledkom každodennej osobnej investície do rozvoja vzťahu. To si môžeme pripomenúť už čoskoro, od 11. do 17. februára počas Národného týždňa manželstva (NTM).

Bude ďalšou príležitosťou urobiť si viac ako inokedy čas jeden pre druhého, posilniť svoj vzťah, prípadne šancou hľadať riešenie, ako dať do poriadku svoje manželstvo.

Liga pár páru, ktorej cieľom je pracovať na rozvoji kvalitných manželských vzťahov šírením manželskej čistoty prostredníctvom symptotermálnej metódy porozumenia plodnosti, sa aj tento rok aktívne zapojí do tejto medzinárodnej kampane. Jednak aktivitami lektorských párov v niektorých mestách, ale hlavne zorganizovaním Víkendu s Ligou pár páru v Rodinkove, ktorý sa bude konať na záver Národného týždňa manželstva 2019 od 15. 2. do 17. 2. 2019.

Povzbudením pre naše snaženia aj do tohto nového roka je okrem mailov, ktoré nám prichádzajú a za ktoré sme vďační, aj skutočnosť, že postupne pribúda veriacich katolíkov, ktorí odmietajú používanie akejkolvek anti-koncepcie a prijímajú učenie Katolíckej cirkvi obsiahnuté v encyklike *Humanae vitae*. Najnovšie prieskumy v USA, ako som sa dočítal v denníku Postoj v eseji Päťdesiat rokov po: Kto mal pravdu – svet alebo pápež? (18. 12.2018) hovoria o tom, že počet katolíckych žien, ktoré používajú prirodzenú metódu plánovania rodičovstva, vzrástol zo slabých 4% v deväťdesiatych rokoch na súčasných 13%, pričom u žien praktizujúcich sviatostný život vo veku 18 až 34 rokov táto miera dosahuje až 37%.

Veríme, že Víkendom... v Rodinkove, ako aj ďalšími kurzami či jednorazovými prednáškami v priebehu tohto roka pozitívne ovplyvníme životy ďalších manželských párov, aby sme boli všetci pripravení na stretnutie s večnou Láskou.

Manželské štěstí

Manželé Kayeovi. jeden z nejstarších britských manželských párov, se chystali oslavit 88. výročí společného života, když manžel Maurice onemocněl a zemřel ve věku 106 let. Jeho o rok mladší manželka Helen se teď stěhuje do domu s pečovatelskou službou, protože si nedovede představit, že by bydlela sama v jejich bytě v Bournemouth. Jen o šest týdnů dříve byli oba manželé na svatbě svého vnuka v Londýně, a jejich dcera Tina (63 let) říká, že byl pan Kaye na svůj věk fit a onemocněl velmi náhle. „Moje matka si připadá, jako by ztratila část těla.“ Pan Kaye vyrostl ve východním Londýně a paní Kayová přišla do Anglie z Polska v šesti letech. Manželé prý se poprvé pohádali minulý rok kvůli Brexitu. V roce 2014 řekla paní Kayová: „Máme nádherné manželství. Kdybych znala jeho tajemství, plnila bych ho do láhví a prodávala.“

(Četli jsme loni v létě v londýnském *Metru*, D. a M. Prentisovi.)

Vzdali sme sa antikoncepcie a Boh nám pomohol objaviť plnosť a vášň intímnej manželskej jednoty.

manželia Ján a Zuzka Hroncoví

Pohľad Janka:

Skôr než začnem opisovať svoju cestu k PPR, začal by som s tým, že v mladosti (pred manželstvom) som počul niečo o predmanželskej čistote. No nikto mi v mojom okolí nevedel vysvetliť, prečo je čistota taká dobrá a potrebná pre zdravý rast človeka. Vedel som iba, že Boh to od nás vyžaduje, ale prečo, to mi nik nevedel povedať. Nik v mojom okolí to nežil, nemal som vzor. V hĺbke vo svojom vnútri som cítil, že to, ako žijem, nie je v poriadku. No i častou svedou som to nepochopil. Vysvetľoval som si to potom po svojom, s ospravedlnením, že „Boh je Láska“, a preto kde je láska (tam je aj Boh), tam je všetko v poriadku. Až keď som veľa zranení rozdal a prijal,

Pán mi poslal do cesty vzor čistého života v dievčati, ktoré popri svojej čistote a živej viere zapálilo vo mne túžbu pochopiť to, žiť tak a zmeniť sa. Postupne sa lady pohlí a ďakujem Pánovi za dar poznania, ktoré mi potom dal. Stretol som nato svoju životnú lásku, s ktorou som mohol začať čistý vzťah. Obaja sme vyznávali rovnaké hodnoty, preto sme sa snažili zachovať si predmanželskú čistotu. Pokušenie vrátiť sa do starého nesprávneho sebeckého spôsobu života bolo niekedy skoro až neznesiteľné (lebo v doterajšom živote som netrónoval v sebaovládaní), ale pocit čistej lásky mi dával silu. Chcel som to priniesť ako dar do manželstva.

Do manželstva sme vstupovali obaja s presvedčením, že tu už je všetko dovolené, lebo je to požehnané. To všetko bol len obraz našej duchovnej zrelosti (nezrelosti). Obaja sme cítili, že chemická antikoncepcia je nielen zlá, ale verili sme, že je aj zdraviu škodlivá. Nepoznali sme síce, aké skutočné následky zanecháva na zdraví, psychike a aké duchovné zranenia spôsobuje, ale prirodzene sme ju odmietali (ďakujem ti za to, Pane). To, že Cirkev rozumne argumentuje proti nej, nás v rozhodnutí len uistilo (ďakujem Cirkvi, že to robí).

Ale stáli sme pred otázkou, ako plánovať nielen rodičovstvo, ale aj náš budúci život. Niečo o Bilingsovej metóde sme síce z rýchlika počuli a na predmanželských stretnutiach dostali bulletin, ale neoslovilo nás to. Vyzeralo to zložité a neisté. Pýtali sme sa aj iných kresťanských párov, ako to oni riešia, a na základe toho sme sa rozhodli prerušovať. V tom čase sme to považovali za štandardný (škoda, že aj pre kresťanov), najjednoduchší a najpriateľnejší spôsob. Ale ako v prípade predmanželskej čistoty, tak aj v prípade manželskej čistoty, zasiahol po rokoch náš milujúci a trpezlivý Boh. Znovu nám poslal do cesty svojich anjelov v podobe mladých manželov, ktorí mali tie isté starosti, ba oveľa väčšie, a s Božou pomocou ich zvládali. Obdivoval som ich živú vieru. Rozmýšľal som, čo je iné, čo robíme zle.

Po dlhších rozhovoroch som pochopil, že mám zo života odstrániť prekážky, ktoré nám bránia priblížiť sa k Bohu. A na otázku, aký je náš intímny život, som pocítil, že nežijem v súlade s Božím plánom. Tu som pocítil, že práve prerušovanie je to, čo seje do môjho vnútra nepokoj. Vďaka prerušovaniu síce náš intímny život bol častý, ale z môjho mužského pohľadu nenaplnený. Namiesto toho, aby som sa radoval z telesnej jednoty manželov v láske, v Bohu, som musel stále sledovať svoje telo, aby som „to stihol“. Namiesto toho, aby sme sa po zjednotení tešili, chválili Pána a ďakovali za rajský zážitok s ním, nás ako prvé a jediné trápilo, či som stihol prerušiť. Môj hlad po intimite len narastal, uspokojenie mizlo, a navyše pribalovalo sa k tomu čoraz viac a viac sebeckto, nejednota. Prichádzalo pokušenie hľadať stratenú vášeň (dnes už viem) v nezmyselných technikách alebo pomôckach. Prichádzali stále väčšie pokušenia všetkého druhu. Poznanie, že nežijeme v súlade s Božím plánom mi dalo silu rozhodnúť sa, že to chcem naozaj zmeniť, ale ako? Ako žiť manželstvo čisto a prekonať všetky prekážky? Začali sme znovu hlbšie hľadať riešenie u veriacich kamarátov, no výsledky nás ako manželský pár neuspokojili.

Boh mi dal čas na hľadanie, až prišiel „Advent“ (po 10 rokoch manželstva), kde som pocítil konečne rozhodnutie skončiť s prerušovaním. Bolo to práve v tom najťažšom období nášho manželstva. (Pán miluje tento čas, lebo tu cítime jeho pomoc). Manželka bola dva mesiace po štvrtom pôrode, mali sme nedostavaný dom (trávil som všetok rodinný čas na dokončovaní stavby), bez financií, z častého dojčenia totálne nevyspatá a vyčerpaná manželka, ktorá sa starala o domácnosť a zvyšné deti. Viete si predstaviť reakciu keď som jej povedal o svojom rozhodnutí???:)

Začiatok bol neskutočne ťažký. Manželka sa do toho času nikdy nepozorovala, nepoznala sa, a navyše bola len dva mesiace po pôrode. Kojila

skoro každé dve hodiny, nevyspatá a vyčerpaná. Ja som musel sľúbiť úplnú absenciu intimity, kým sa nenaučíme žiť podľa PPR.

Toto bolo pre mňa najťažšie obdobie, lebo my muži potrebujeme „telesne cítiť“, že nás polovičky milujú. Nám mužom slová nestačia, potrebujeme sa dotknúť (často). Ale nedá sa súčasne dotknúť a vydržať. Skĺzlo to až do extrému, že som sa nemohol pozrieť na vlastnú ženu, aby ma pohľad na jej krásu nedráždil, čo u mňa spôsobilo vychladnutie vzťahu, hádky, nepokoj, nepochopenie a nedorozumenia. Bola to veľká skúška vernosti. Netrénoval som v doterajšom živote sebaovládanie a umŕtvovanie telesných potrieb, čo sa mi teraz vypomstilo.

Po vzájomnej dohode, že začneme s PPR, sme začali pátrať po všetkých dostupných zdrojoch informácií. V rádiu Lumen som počul o Lige pár páru, čo ma posunulo dopredu. Zohnali sme si literatúru, ale tej sme až tak nerozumeli. Hľadali sme osobný kontakt vo forme prednášky, ale v našom okolí neboli. Našťastie sme natrafili na manželov Predáčovcov, ktorí nám veľmi ochotne všetko vysvetlili.

Ako to cítim po dvoch rokoch praktizovania PPR?

V pravde musím povedať, že výrazne klesol počet pohlavných stykov za mesiac, čo je dôsledok nielen prispôsobenia sa cyklu ženy a získania skúseností s praktizovaním PPR, ale aj vedľajší účinok sebaovládania a umŕtšovania. V čase ovulácie (všetko ide hladko), keď po sebe túžia obaja, je to naozaj veľmi ťažké zdržať sa. Po ovulácii túžba ostáva častejšie jednostranná a je potrebná oveľa väčšia trpezlivosť s príchutou obojstrannej obety z lásky.

Na druhej strane som pochopil a prijal zmysel predmanželskej a manželskej čistoty a môžem sa zdieľať a pomôcť mladým ľuďom v mojom okolí. Vedie ma to k sebaovládaniu a umŕtšovaniu pre mužov takých silných telesných potrieb a v konečnom dôsledku potlačenie svojho ega a sebeckosti. Posilňuje to manželskú vernosť, ale čo ma teší najviac, že Boh tým, že kráčame v súlade s jeho plánom, nám pomohol znovu objaviť plnosť a vášeň intímnej manželskej jednoty. Mám pocit, ako keby sme boli novomanželia na svadobnej ceste a roky nášho života ako keby boli iba týždne.

* * * * *

Pohľad Zuzky:

Som praktizujúca kresťanka, v podstate od narodenia. Pán si ma priťahuje, jemne, nenásilne, bez nátlaku, lieči moje boľacky a ukazuje, že život s ním je fakt super.

Vždy som sa snažila zachovávať veci, o ktorých som vedela, že sú dobré a v súlade s vierou, ale napriek tomu som sa obávala pre mňa dvoch „kresťanských strašiakov“: dávať desiatky a praktizovať metódy PPR (dnes som presvedčená o správnosti oboch).

Zachovávať čistotu pred manželstvom som bola vďaka mojej maminke odhodlaná, ale aby mi niekto rozkazoval v intímnej oblasti aj po svadbe, to už bolo na mňa priveľa... Branie antikoncepcie sme s manželom zavrhlí, ale dlho som nechápala, čo je zlé na prerušovanom styku?! Viem, že veľa mojich kamarátov zdieľa rovnaké pocity, čo sa týka PPR, a keďže som si tým odmietaním prešla, úplne ich chápem.

Trvalo mi desať rokov manželského života, kým som pochopila, nabrala odvalu a vybrala sa touto cestou. Schválne píšem v jednotnom čísle, lebo musím s hanbou priznať, že manžel by bol tejto metóde prístupný aj skôr. A bol to on, čo prišiel za mnou pred dvomi rokmi na začiatku Adventu a povedal: „Asi ťa veľmi nepoteším a asi sa aj naštvieš, ale cítim, že by sme mali niečo v našom intímnom živote zmeniť ...“ Uvedomujem si, že toto asi nie je častá mužská túžba, a preto som Bohu za neho veľmi vďačná.

Vtedy som z jeho nápadu vôbec nadšená nebola, a keďže som už nejaké chabé informácie o metóde mala, desila ma predstava že sa budem musieť sledovať. Tiež som sa bála, že to úplne zničí náš intímny život, veď práve v čase mojej ovulácie, keď je to najlepšie, spolu byť nemôžeme. A začať sa učiť „tak riskantnú metódu“, keď už máme štyri deti? Hotová hrôza...Ale náš nebeský Ocko je milujúci a nežne nás posúva vpred, a keďže som ho nechcela počúvať cez ústa manžela, o pár dní sa mi prihovril ústami jedného kňaza ... a to bol pre mňa tak silný moment, že som vo svojom vnútri súhlasila, dokonca s nadšením. Doslova mi povedal, že svoje deti uchránim pred skazenosťou sveta, nemravnosťou, pornografiou a nečistým spôsobom života najlepšie tak, že JA budem žiť čisto. Čisto rovná sa v súlade s Božím plánom, v súlade s náukou cirkvi, teda podľa PPR.

Pre správnu vec sa dá nadchnúť a zapáliť veľmi rýchlo, ale vydržať v rozhodnutí býva niekedy veľmi ťažké. Pre nás bol začiatok skutočne náročné obdobie. Mali sme už štyri detičky, a keďže najmenší mal len tri mesiace a ja som ho kojila, sledovanie nejakých príznakov môjho tela bolo pre mňa nemožné. Metódu som poriadne nepoznala, nieto ešte sa vyznať v neštandardnej situácii v období dojčenia. S manželom sme sa snažili prelúskat príručkou PPR, ale neviem, či to bolo spôsobené mojou nevyspatosťou, únavou, proste ja som mala pocit, že čítam čínštinu. Bolo to zložité, cykly som nemala, hlienový obraz bol vždy len taký mliekový a krčok som ani nevedela, kde mám hľadať. Tak sme čakali a abstinovali

Pre manžela trnistá cesta.. Priznávam, že mne niekedy aj dobre padlo nemať výčitky svedomia, že som večer odpadla od únavy a zase „nič nebolo“, veď sme nemohli... Trvalo skoro rok, kým som dostala cykly a naučili sme sa sa ako tak metódu aplikovať. Po teoretickej stránke nás zachránili manželia Predáčovci, ktorí nám veľmi ochotne a vysoko odborne podali všetky informácie. Vďaka Bohu za nich.

Praktizovať PPR nie je ľahká cesta. Musíme sa zapierať, a v pokore prijať fakt, že ani vo vlastnej spálni s vlastným partnerom si nemôžem robiť, čo chcem a kedy chcem. Mne sa aj teraz zdá úplné pochopenie metódy dosť náročné. Sledovanie hlienu vyžaduje určitú námahu a sústredenosť, veď kolotoč denných povinností sa nezastavuje, a do toho ešte sledovať a pamätať si hlienový obraz. Meranie teploty v rovnakú hodinu je niekedy na medailu, najmä cez víkendy, keď si môžeme pospať. A potom, zapísať si poctivo odsledované veci vyžaduje návyk a to tiež chvíľu trvá. Niekomu aj dlhšie.

Určite je namieste otázka, tak načo tá námaha? Stojí to zato?

Tak tu skutočne s čistým svedomím hovorím ÁNO, oplatí sa zapierať, oplatí sa prehltnúť horkú slinu počas ovulácie a obťažovať sa s teplomerom. Ja to vnímam, akoby sme praktizovaním PPR povedali Bohu, že je vítaný v každej oblasti nášho života, že mu veríme a pozývame, nech naše manželstvo On naplní svojou láskou a požehnaním. A On skutočne neostáva dlžný.

Nemôžem povedať, žeby sme predtým mali zlý intímny život. Po telesnej stránke to bolo vždy dobré. Ale teraz je to akoby ešte doplnené a väčšiu radosť, hlbšie prežívanie, slobodu, a pokoj. Ťažko sa to vysvetľuje, teraz je v našom intímnom živote niečo, čo hlboko uspokojuje môjho ducha i dušu. Kedysi som tak niekde v pozadí cítila, že to, ako intímne žijeme, nie je celkom v poriadku, a teraz tento pocit vystriedal pokoj. Nechcem, aby to vyznelo nejako príliš nadnesene a prisladko, ja to vnímam tak, že je to jednoducho krásne, lebo je tam s nami Boh.

Môžem potvrdiť, že naša intimita vôbec nie je o nič ochudobnená, zdržanlivosť lásky ani vášni neškodí, skôr nás očisťuje od nánosov sebeckosti, a je to fakt krajšie. Aj keď sa teraz zriekame intímneho spojenia vo fáze ovulácie, kedy najviac po sebe túžime a je to pre nás najšťavnejšie, na druhej strane táto túžba jedného po druhom priniesla do nášho vzťahu romantiku a trošku starej zabudnutej vášne. Niekedy mám pocit, že sme si oprášili

obdobie pred svadbou.

Aj v takom praktickom živote, v našom manželstve vidím zmeny. Manžel je ku mne viac citlivý a pozorný, viac a ochotnejšie ma počúva a rozpráva sa. Netvrdím, že je to spôsobené len praktizovaním PPR, ale som si istá, že to s tým súvisí. A tiež vnímam ako výhodu to, že spoznávam svoje vlastné telo a viem si napríklad vypočítať, kedy sa mi začne ďalší cyklus. Máme tak dokonale naprogramované telá, že je super aspoň trošku ich spoznávať.

V živote sú veci, ktoré vyžadujú námahu, ale oplatí sa za ne bojovať, a práve snažiť sa žiť svoju manželskú intimitu čisto považujem za jednu z tých ťažkých, ale požehnaných rozhodnutí. Vďaka Pánovi za to, že bol s nami trpezlivý. Ťažšia cesta je väčšinou tá správna cesta... ale za to požehnanie to stojí!!!

Starosti s kalendárom

Moje povolání mne často nutí zamýšlet se nad teologií manželství. Pro to je pro mne lehké, ale zároveň těžké hovořit o svém vlastním manželském životě. Těžké, neboť nedokážu úplně oddělit své „odborné“ názory od těch, které si vytvářím spontánně na základně vlastních zkušeností. Lehké, protože jsem zvyklý hovořit o sexuálních problémech, manželství, regulaci porodnosti. Ale neumím přesně určit hranici mezi tím, co je a co by mělo být.

Kdybych měl ve zkratce shrnout problémy dnešního manželství, nemohl bych se vyhnout velkému tlaku, který na mne vyvíjejí věřící lidé, teologové i světští filosofové. Snaží se naklonit vyšší duchovenstvo k revizi stanoviska, které zaujímá v kontrole porodnosti a antikoncepčních prostředků. V prostředí, kde se pohybuji, převládá názor, že stanovisko církve je v této záležitosti nesprávné a že každý poctivě smýšlející katolík je povinný si to otevřeně přiznat. Dodám, že tento tlak je přímý, ale i v narážkách.

Samozřejmě mohu jako každý jiný odolávat těmto pokusům nátlaku. Ale ti, kteří v mém případě nejvíce naléhají, jsou mí přátelé a představují si, že když připojím svůj hlas k jejich, ovlivní i vládu. Pro mne je to velmi nepříjemné, protože nedůvěřuji kletvám a pak mám také pochybnost, zda to je či není čestná záležitost. Hluboce mne znepokojuje, že problémy, které trápí druhé, nejsou pro mne osobně důležité. V hloubi duše se ptám, jestli nejsem výjimkou nebo mezi výjimky patří mí přátelé, kteří jsou pod silným vlivem nezdravých proudů společenského vědomí. V době dospívání jsem podobně jako ostatní chlapci měl sexuální problémy s příliš odvážným mazlením a nutkavými „neslušnými“ myš-

lenkami. Přesto jsem si zachoval panictví (v technickém významu). Tato nevědomá ctnost, která vyplývala z nedostatku příležitostí mne nezba-vovala pocitu viny, který mne provázel po celý mládeňský věk. Věděl jsem s jistotou, že jistým způsobem hřeším. Zpovídal jsem se pravidelně, s upřímnou lítostí (jak se mi zdálo). Někteří zpovědníci, velmi přísní, byli tvrdí, nelítostní a hrozili mé duši věčnými mukami. Ale většina z nich byla dobrotivá, shovívavá a trpělivá, jako by mé hříchy byly už předem odpuštěné. Záhy jsem si uvědomil, že když jsem vyznával hříchy klamání, hněvu, pomlouvání a hříchy proti šestému přikázání, pravidel-ně zpovědníci mluvili jen o těch posledních, jako by všechny ostatní – proti lásce k bližnímu – nebyly tak důležité.

Každopádně manželství udělalo tečku za mými problémy. Stává se mi, že když se mne nějaká krásná žena zlehka dotkne na ulici, proletí mi hlavou „zlá myšlenka“, ale to jen ve výjimečných případech a nikdy není tak silná jako za mladých let. Myslím si, že jedna z velkých pravd, které jsem poznal v manželství, je to, že se sexu připisuje nadměrná důležitost. Sexu-ální zážitky jsou nepochybně překrásnou věcí, ale ne krásnější než jiné, za které vděčíme manželství. Toto tvrzení se opírá o zkušenosti šťastného a spokojeného muže. Sex mi nepřináší problémy, protože díky harmonickému vztahu s mou ženou jsem se naučil chápat sex jako něco normálního a při-rozeného, jako příjemnou věc, kterou navíc prožíváme společně. Deprimující stránkou sexu může být to, že když se jeho požadavky stávají násilné, jejich důsledky bývají někdy podivuhodně nelogické (nemám tu na mysli děti).

Moje osobní zkušenost mne naučila dvěma věcmi: názory církve nikomu nekřivdí (i když někteří kněží to tak interpretují), a problémy sexu nejsou tak důležité, jak nám to někteří romantičtí katolíci chtějí namluvit. Přiznávám, že některé nejnovější katolické vědecké práce, které se zabývají pohlavním aktem, se mi zdají víc zábavné než poučné. Katolíci jsou náchylní k přehánění v každé oblasti, v minulosti zveli-čovali hříšnost sexu, nyní přehnaně zduchovňují jeho význam. Dříve ani nyní se nedokážou zbavit toho, aby nepřipisovali pohlaví zvláštní význam, a neuvědomují si, že jsou zde obětí tradice.

Problémy regulace početí, i když se manželství spojuje se sexem, jsou něco úplně jiného. Část avantgardních katolických badatelů tvrdí, že učení církve, podle kterého se plánování rodiny musí ohraničit sledováním měsíčních cyklů a obdobím abstinence, je nereálné a vede k nesnesitel-nému napětí a konfliktům mezi manželi. V některých případech je to opravdu rozdílné. A smutná svědectví mi nedovolují hodnotit cizí utrpe-ní jako běžné následky „sexualismu“ nebo „materialismu“, jak o tom ho-voří někteří katoličtí kněží, kteří jsou náchylní ke zjednodušování pro-

blémů. Přiznávám, že sledování měsíčních cyklů nebylo pro mne nijak zvlášť zatěžující ani zbytečné. Nepochybně přináší určité těžkosti, ale ne větší, než ostatní, se kterými se setkávám v práci a v běžném manželském životě. Myslím si, že záleží na celkovém psychickém stavu v daném okamžiku. Když intenzivně pracuji, píšu knihu nebo článek, nadměrně kouřím, piji mnoho kávy, pak není těžké zachovávat období abstinence. Sexuální žádostivost mne v té době netrápí. Když mám mnoho volného času, například o prázdninách, a musím přemáhat problém zachování rytmu, není jednoduché to zharmonizovat.

Navíc jsem zjistil, že má touha po pohlavním aktu se vůbec neshoduje se ženinou touhou. Spíš bych řekl, že existují vedle sebe. Někdy se obě touhy spolu setkají, ale to se stává zřídka. A nemyslím, že by mne pohlavní akt sblížoval se ženou víc, než jak to může učinit tisíc pěkných věcí, které děláme společně. Mívali jsme nešťastné dny v období, kdy sexuální vztahy mezi námi byly velmi intenzivní a naopak velmi šťastné, když v souvislosti s některým dalším těhotenstvím jsme po celé měsíce sexuálně nežili. Suma sumárum, nemohu uvěřit, že by sexuální vztahy mezi mužem a ženou mohly hrát hlavní úlohu v jejich společném životě, což neodporuje tomu, že sexuální nesoulad může negativně ovlivňovat celkový vztah. Moje manželství mne přesvědčilo o pravdě psychologů, kteří tvrdí, že sexuální vztahy v manželství nejsou příčinou, ale výsledkem velkého srdečného vztahu mezi partnery.

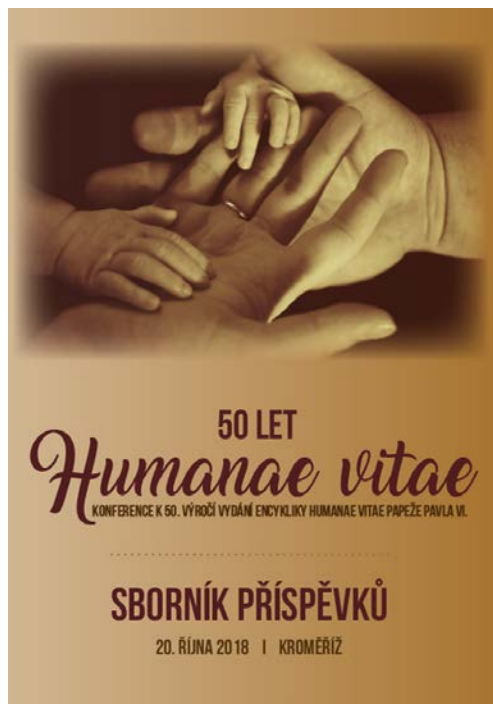
Je možné, že můj názor vyplývá z toho, že jsem nikdy neměl problémy v této oblasti. Během devíti let manželství se nám narodilo šest dětí a nikdy pro nás nebyly finančním, psychickým nebo citovým břemenem. Jak mohu posoudit, když jsem měl možnost pracovat jako moji kolegové, jejichž rodiny nejsou tak početné, jediný rozdíl je v tom, že mají více volného času a více se mohou věnovat sobě samým. Naučil jsem se to obcházet a neschází mi to. Na rozdíl od jiných mužů jsem energičtější, umím se lépe přizpůsobit práci a zmatku, který okolo mne vytváří křik malých dětí, a nenarušuje to moji duševní pohodu. Nepokládám tyto vlastnosti za zvláštní ctnosti – je to otázka temperamentu.

Netvrdím, že bych chtěl ještě početnější rodinu. Myslím si, že máme dostatečnou hromádku dětí a oba jsme svědomitě splnili svoji povinnost. Perspektiva dalších roků přesného sledování měsíčních cyklů nás vůbec neděsí. Uvědomujeme si, že jedno dítě navíc by neohrozilo náš život, a tak můžeme klidně snášet riziko, které tato metoda s sebou přináší. Ale nejsem si jistý, jak bych zareagoval, kdyby se to stalo. Kdo ví, možná bych se začal litovat.

„E.“ – USA (odpověď za ankety), *The experience of marriage*, New York, 1965, s. 59-63, v knize *Nové rodiny – příběhy ze života*, Bratislava, 1996, str. 43-46.]

Sborník z podzimní konference „50 let *Humanae vitae*“

Jitka Nováková

Na přelomu roku vyšel sborník věnovaný encyklice *Humanae vitae*. Shrnuje nejen příspěvky z konference, ale má také obsáhlou přílohu, kterou sestavil otec Karel Skočovský. Její součástí je překlad encykliky z roku 2014, souhrn literatury věnované antikoncepci a odpovědnému rodičovství z pohledu katolické církve a přehled aktuálního výzkumu v oblasti přirozeného plánování rodičovství od r. 2000. Příloha také zahrnuje části některých církevních dokumentů, které se tématu odpovědného rodičovství věnují a promluvy papežů, především Pavla VI., které s vydáním encykliky souvisí. Mnohé z těchto promluv vycházejí v českém jazyce poprvé.

Myslím, že se podařilo vytvořit publikaci, která umožní čtenářům hlouběji proniknout do souvislostí a okolností vzniku encykliky *Humanae vitae* a pomůže lépe porozumět jejímu poselství a jeho naléhavosti a aktuálnosti pro současnou dobu. Velké poděkování patří přednášejícím za čas věnovaný zpracování příspěvků, dárcům i všem dalším, s jejichž přispěním a pomocí mohl sborník vyjít.

Sborník si můžete objednat na stránkách LPP, členům a dárcům v Čechách i na Slovensku ho v průběhu února budeme zasílat zdarma jako poděkování za podporu naší činnosti.

... Nikdo nemůže dosáhnout pravého štěstí, po němž z celého srdce touží, aniž by pečlivě a s láskou zachovával zákony vepsané Bohem do jeho přirozenosti.“ (Humanae vitae 1,31)

Pravda vás vyslobodí

Mária Schindlerová

Tento príspevok píšem na sviatok Panny Márie, Matky jednoty kresťanov. Žijem v denominačne zmiešanom kraji. Mnohé manželstvá sú tým poznačené, a s tým súvisí aj nejednota v manželskom intímnom živote.

Aj z otázok, ktoré prichádzajú do našej poradne sexuálnej etiky, vidno, že práve manželská nejednota je zdrojom problémov a ťažkým krížom. Predsa manželia majú byť jedno – veď to aj chceli, to sľúbili, na to sa pripravovali...

Kde sa teda stala chyba? Čo je zdrojom nejednoty? Prečo nefunguje cesta kompromisov?

Ak ide o pravdu, tak nám nepomôže dohoda na kompromise. A je jedno, či je niekto katolík, evanjelik, pravoslávny alebo budhista... pravda platí bez rozdielu pre všetkých; tak ako platia zákony v prírode bez ohľadu na to, či ich poznáme a vieme popísať a vysvetliť.

Je pochopiteľné, že ak majú dvaja na jednu skutočnosť rozdielny názor, tak nemôžu mať pravdu obaja. Buď ju má len jeden, alebo ani jeden.

V náuke o manželstve – manželskej láske, manželskej vernosti, čistote, odovzdávaní života – sú zjavené a spoznané Božie pravdy; nie je to zbierka dohľad cirkevnej vrchnosti.

A tak aj v malej domácej Cirkvi – v rodine – sme povolaní vytvárať jednotu. Viem, že ju naplno dosiahneme až vo večnosti, keď aj pravdu spoznáme v plnosti. A verím, že Bohu záleží na jednote v Cirkvi viac ako nám samým.

S dojatím dnes myslím na tých, ktorí sú živým príkladom budovania jednoty tak vo svojom manželstve, ako aj v Cirkvi.

Na konferencii v Kroměříži sa manželia David a Michaela Prentisovi zdieľali so svojou cestou k PPR: bola to zároveň cesta budovania ich manželskej jednoty, vnímania Božieho volania. Bola to aj cesta do lona Katolíckej cirkvi z lásky k pravde. Iste to bola aj cesta bolesti z nepochopenia tých, ktorí ešte nedokázali prijať a pochopiť ich dôvody. A zároveň dnes, po rokoch, vidno aj ovocie prijatia pravdy: Liga pár páru by asi dnes neexistovala v Česku ani Slovensku, alebo aspoň nie v tejto podobe. Ak by niekto chcel vedieť viac, odporúčam vrátiť sa k ich príspevku z októbrovej konferencie v Kroměříži.

Pravda je ten oporný bod, ten maják, bez ktorého by sme boli v tme. Pravda nás vyslobodí. Vďaka Bohu! Vzdali sme sa antikoncepcie.

NOVINY Z RODINY LPP vydáva šesťkrát ročne ako členský bulletin Ústredí Ligy pár páru ČR, z.s., Redakce: David Prentis, Fügnerova 143/9, 272 01 Kladno, david@lpp.cz. Ústředí: manželé Jitka a Miroslav Nováková, Milhostice 6, 257 91 Červený Újezd, tel.: 312 686 642, e-mail: lpp@lpp.cz, internet: www.lpp.cz. Číslo účtu: 280 137 0422/2010; Minimální členský příspěvek je 150Kč /12,- € ročně. Ústredie LPP v SR: manželia Jozef a Simona Predáčovci, Slovenskej armády 15, 953 01 Zlaté Moravce tel.: 0908 722 055, e-mail: lpp@lpp.sk, internet: www.lpp.sk. Číslo účtu: SK97 8330 0000 0024 0104 9920, v ČR: 240 104 9920/2010. Jsme vděční za příspěvky pro práci Ligy. Kurzy PPR pro manžele a snoubence – 4 setkání po 2½ hodinách, většinou v měsíčních intervalech. Kurzovné: dobrovolné.

Prošba o finančnú podporu aktivít Ligy pár páru v roku 2019

Milí priatelia, členovia LPP, sympatizanti, dobrodinci,

rovnako ako po minulé roky, tak aj teraz s prvým číslom nášho bulletinu v novom kalendárnom roku, obraciam sa na vás s prosbou o finančnú podporu pre Ligu pár páru. Ako viete, nie sme podnikateľským subjektom a ani naše aktivity nie sú komerčného charakteru, nakoľko máme záujem, aby služby, ktoré poskytujeme (kurzy, poradenstvo, prednášky), boli dostupné širokej verejnosti a nielen párom, ktoré si to „môžu dovoliť“.

Vďaka doterajšej finančnej podpore (k 31.12. podporovalo Ligu pravidelným mesačným príspevkom 17 osôb sumou do 5 €, 15 osôb od 5,50 € do 15 € a 22 osôb sumou nad 15 €) môže jeden človek pracovať na plný pracovný úväzok. To umožňuje robiť prednášky aj v dopoludňajších hodinách (napr. pre školy či materské centrá) a dokážeme promptne reagovať na požiadavky, s ktorými sa na Ligu obracajú jednotliví ľudia alebo organizácie.

Každý, kto nás v minulom roku podporoval pravidelným mesačným príspevkom v ľubovoľnej výške alebo jednorazovým finančným darom, dostal k 30. 6. a k 31. 12. sumárny polročný prehľad o aktivitách Ligy, aby vedel, čo podporuje, a mal možnosť sa slobodne rozhodnúť, či bude v podpore pokračovať. Rovnako to bude aj tento rok. Ak vás zaujíma, aká bola činnosť Ligy v minulom roku, spomínané polročné správy sme zverejnili na webstránke LPP v záložke *O nás / Aktivity Lpp*.

Budeme radi, ak sa rozhodnete podporiť činnosť Ligy, keďže počet podporovateľov a výška ich finančného príspevku sa v priebehu roka mení. Niektorí vzhľadom na nové okolnosti a finančné možnosti podporu znížia, iní zvýšia, niektorí prestanú a iní pribudnú.

Aktivity Ligy pár páru a jej fungovanie v roku 2019 môžete podporiť:

- zaplatením ročného príspevku člena alebo sympatizanta LPP, ktorý zostáva nezmenený v symbolickej výške 12 €; (informáciu o členstve a benefitoch z neho uvádzame samostatne);
- zriadením pravidelného mesačného príkazu (na jeden rok) v prospech účtu Ligy pár páru:
Fio banka: SK9783300000002401049920;
- jednorazovou finančnou podporou;
- poukázaním 2 % alebo 3 % (od fyzických osôb) resp. 1% (od právnických osôb).

Ak ste zamestnanec, na poukázanie podielu zaplatenej dane (2 % alebo 3%) sa musia používať len štandardizované tlačivá V2Pv18_1 a V2Pv18_P, ktoré si môžete stiahnuť z webstránky www.lpp.sk. Sú už predvyplnené údajmi LPP a editovateľné. V prípade, že si podávate daňové priznanie sami, údaje za LPP sú nasledovné:

IČO / SID: 37968122

Obchodné meno (Názov): Liga pár páru v Slovenskej republike

Právna forma: občianske združenie

Sídlo: Slovenskej armády 1719/15; 95301 Zlaté Moravce

Bonusy Ligy pár páru pre členov a sympatizantov

Každý, kto podporí činnosť Ligy pár páru vo výške registračného príspevku (12 € / kalendárny rok):

- nemá do ceny objednávky započítavané balné (1 €); V objednávkovom formulári na www.lpp.sk je pridaný segment, v ktorom sa dá zaškrtnúť status sympatizant / člen umožňujúci uplatnenie tejto zľavy,
- môže kedykoľvek opakovať kurz STM bez zaplatenia kurzovného,
- je zahrnutý do obety svätej omše, ktorá sa v priebehu kalendárneho roka slávi minimálne 53-krát,
- v r.2019 dostane s najbližším číslom Novín z Rodiny LPP bezplatne *Zborník z konferencie 50 rokov Humanae vitae*.

Registrácia v Lige pár páru

Liga pár páru ponúka možnosť registrovať sa ako sympatizant alebo člen občianskeho združenia a pridať sa k ďalším ľuďom, ktorí vyznávajú rovnaké hodnoty, aby sa necítili v prostredí, kde žijú, osamotení pre svoj neanti-koncepčný životný štýl a postoje. Vzájomnú podporu sa snažíme uskutočňovať prostredníctvom bulletinu Ligy Noviny z rodiny LPP a minimálne raz za rok organizovaním spoločného stretnutia, ktoré je otvorené pre všetkých, ktorí majú záujem aktívne sa zapojiť do aktivít LPP alebo chcú načerpať povzbudenie.

Sympatizant je osoba (alebo manželský pár), ktorej sa páči služba a aktivity LPP a je ochotná ich podporiť propagovaním medzi svojimi známymi a /alebo aj finančne. **Voči Lige pár páru nemá sympatizant žiadne záväzky**. Ak zaplatí registračný príspevok 12 € ročne, má nárok na bonusy, ktoré Liga poskytuje.

Členom LPP sa stáva každý, kto prejaví záujem, súhlasí so Stanovami LPP a zaplatí ročný členský príspevok, na základe čoho má nárok na bonusy, ktoré Liga poskytuje.

Status **aktívne členstvo získavajú tí, ktorí sú ochotní prevziať na seba záväzok** aktívne sa angažovať v aktivitách LPP ako lektori STM a podpisom potvrdia svoj súhlas so Zásadami LPP.

V mene Ligy pár páru vám za vašu podporu vopred ďakujeme.

Ing. Jozef Predáč, výkonný riaditeľ